

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-22Csp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121201735
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adam Hradský
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1121201735.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudcom Mgr. Adamom Hradským, v spore žalobkyne: W. X., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Po M. XXX/XX, E. I., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, o zaplatenie 600,- EUR, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 600,- EUR, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu od žalovaného.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou zo dňa 08.03.2021 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 600,- EUR.

2. Žalobkyňa v rámci skutkových a právnych tvrdení uviedla, že ako spotrebiteľ uzatvorila s právnych predchodcom žalovaného zmluvu o spotrebiteľskom úvere evidovanú pod č. XXXXXXXX, ktorá vykazovala známky rozporu s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný ako právny nástupca pôvodného veriteľa, ktorý zanikol, z pozície svojho dominantné postavenie, napriek zjavnému rozporu s vtedy platnou a účinnou právnou úpravou na ochranu práv spotrebiteľa, sa zo strany žalobcu snažil získať majetkový prospech, ktorý mu nepatrilo a tak inicioval konanie vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5Csp 114/2017, v ktorom sa domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 1 285,14 EUR s príslušenstvom. Okresný súd Žiar nad Hronom však jeho žalobu zamietol z dôvodu porušenia práv spotrebiteľa, keďže sa snažil bezdôvodne obohatiť na podklade neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa uviedla, že podľa § 3 ods. 5) zákona č. 250/2007 Z.z. jej vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenia, ktorého sa podanou žalobou domáha, nakoľko postupom žalovaného došlo k porušeniu práv vyplývajúcich jej z predpisov na ochranu spotrebiteľa ako aj vzhľadom na to, že z jej strany došlo aj k naplneniu podmienky úspešného uplatnenia porušeného práva na súde. Poukázala na to, že v danom prípade nie je potrebné skúmať a z jej strany preukazovať vznik ujmy, postačuje samotné porušenie práva a povinnosti. Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu, keď sa snažil na úkor spotrebiteľa bezdôvodne obohatiť vymáhaním jemu neprináležiacich súm z neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo malo za následok ohrozenie majetkových pomerov spotrebiteľa a zatiahnutie ho do niekoľkoročného súdneho konania, ktoré bolo pre spotrebiteľa neprimeranou psychickou záťažou, v ktorom súd právoplatne deklaroval porušenie práv spotrebiteľa v dôsledku už vyššie zmieneného, žalobkyňa si na základe týchto skutočností uplatňuje voči

žalovanému finančné zadosťučinenie v sume 600,- EUR, ktoré vzhľadom na vyššie uvedené považuje za primerané. Žalobkyňa uviedla, že podľa súdnej praxe ujmu nie je potrebné v konaní preukazovať. Žalobkyňa uviedla, že za aktívne konanie totiž v zmysle rozhodovacej praxe nemožno považovať len prípady, kedy spotrebiteľ iniciuje (podaním osobitnej žaloby) konanie proti veriteľovi, ale aj situácie, kedy sa aktívne a úspešne bráni proti žalobe veriteľa.

3. Žalobkyňa na preukázanie skutkových tvrdení navrhla vykonať nasledovné listinné dôkazy, a to: rozsudok OS Žiar nad Hronom zo dňa 24.01.2018, predžalobnú výzvu zo dňa 22.02.2021 a doložku právoplatnosti.

II.

4. Žalovaný v rámci skutkových a právnych tvrdení odôvodňujúcich svoju procesnú obranu uviedol, že žalobkyňa v žalobe bližšie nešpecifikovala a taktiež nekonkretizovala ani len jedno jej právo priznané jej ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by jej mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia, a preto mal za to, že nebola splnená ani jedna podmienka na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Žalovaný namietal, že žalobkyňa nemala ani aktívnu vecnú legitimáciu, pretože nesplnila predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti zo strany spotrebiteľa. Mal za to, že treba aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu. Obrana žalobkyne v spore vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5Csp/114/2017 nepredstavovala podľa žalovaného úspešné uplatnenie porušenie práva spotrebiteľom v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. pre účely priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Mal za to, že bezúčnosť zmluvy nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa. Žalovaný mal za to, že nebola splnená ani tá podmienka, že nárok bol uplatnený voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom zodpovedal. V tejto súvislosti poukázal na to, že úverová zmluva bola uzatvorená jeho právnych predchodcom. Poukázal na to, že inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa.

5. Žalovaný nenavrhol vykonať žiadne dôkazné prostriedky.

III.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal žalobkyňou navrhnuté listinné dôkazy, z ktorých následne zistil dole uvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Žalobkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ a spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov (ďalej už len „právny predchodca žalovaného“), uzatvorili dňa 19.04.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky (ďalej už len „zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyňu úver v sume 2 000,- EUR a ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach po 62,38 EUR. Právny predchodca žalovaného vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalobkyňu na úhradu zvyšnej časti nezaplateného úveru jednorazovo. Žalobkyňa z titulu predmetnej zmluvy uhradila celkovo sumu 2 057,12 EUR.

8. Právny predchodca žalovaného podal na Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu, ktorou sa domáhal voči žalobkyňi z titulu predmetnej zmluvy zaplatenia sumy 1 285,14 EUR spolu s úrokom z omeškania. V rámci svojej procesnej obrany žalobkyňa namietala, že uzatvorená zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto bola bezúčnosť a bez poplatkov. Rovnako poukázala aj na výšku úrokovej sadzby rozpornej s dobrými mravmi.

9. Okresný súd Žiar nad Hronom, rozsudkom zo dňa 24.01.2018, právoplatným dňa 06.03.2018, žalobu žalobcu v časti uplatnenej istiny v sume 1 205,14 EUR vrátane príslušnej časti príslušenstva zamietol a vo zvyšku zastavil. Z odôvodnenia rozsudku vyplývalo, že uzatvorená zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., čoho následkom bola jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť. Zároveň súd predmetnú zmluvu považoval za neplatnú v časti úrokovej sadzby, keďže úroková miera dohodnutá medzi zmluvnými stranami bola cca 2,48 násobne vyššia ako obvyklá úroková miera.

IV.

10. Súd na takto zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. upravujúce právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

11. Zákon č. 250/2007 Z.z. vo svojom ustanovení § 3 ods. 5 priznáva spotrebiteľovi, ktorý sa na súde úspešne domohol porušenia jeho spotrebiteľských práv alebo povinností, ktoré mu vyplývajú buď zo zákona č. 250/2007 Z.z., prípadne iných zákonov (napr. Občianskeho zákonníka alebo zákona č. 129/2010 Z.z. upravujúceho spotrebiteľské úvery), právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa (v súvislosti, s ktorým mu súd priznal súdnu ochranu) zodpovedá. Predmetné ustanovenia plní satisfakčnú a aj sankčnú funkciu. Jeho cieľom je odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Jediným predpokladom, ktorý zákon č. 250/2007 Z.z. pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie vyžaduje je úspešné poskytnutie súdnej ochrany spotrebiteľovi v súvislosti s porušením jeho spotrebiteľských práv alebo povinností. To znamená, že pri vznik tohto nároku spotrebiteľa stačí, ak súd v prospech spotrebiteľa judikuje porušenie jeho spotrebiteľských práv alebo povinností, napr. ak súd vo svojom rozhodnutí určí niektorú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy za neprijateľnú (ako dôsledok porušenia práva spotrebiteľa na uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy bez neprijateľných zmluvných podmienok spôsobujúcich nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho práva), prípadne vysloví, že dodávateľom poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový (ako dôsledok porušenia práva spotrebiteľa na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere so zákonom požadovanými náležitosťami podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z., prípadne jeho práva na správne uvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo konanie veriteľa pri uzatváraní zmluvy o úvere s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) alebo zamietne nárok dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu jeho premlčania (ako dôsledok porušenia práva spotrebiteľa na nevymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 54a Občianskeho zákonníka). Inú podmienku zákon č. 250/2007 Z.z. pre vznik tohto nároku spotrebiteľa nevyžaduje, čím sa spotrebiteľovi uľahčuje dôkazná situácia, keďže nie je povinný tvrdiť a ani preukazovať žiadnu ujmu, či už majetkovú alebo nemajetkovú. Stačí, ak spotrebiteľ unesie bremeno tvrdenia a dôkazu vo vzťahu k úspešnému uplatneniu porušenia jeho spotrebiteľských práv alebo povinností na súde, pričom je irelevantné, či v konaní, v ktorom súd judikuje porušenie jeho spotrebiteľských práv alebo povinností vystupuje ako žalobca alebo žalovaný. To znamená, že stačí, ak súd v konaní, v ktorom si dodávateľ uplatní nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, skonštatuje porušenie práva alebo povinností spotrebiteľa, pričom toto nemusí byť obsiahnuté vo výroku rozhodnutia súdu.

12. V danom prípade z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplývalo, že Okresný súd Žiar nad Hronom vo svojom rozhodnutí konštatoval porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neplatnosť dohody o úrokovej sadzbe), na základe čoho mal súd za to, že žalobkyni podľa § 3 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

13. Povinným subjektom na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je ten, kto za porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa zodpovedá. To znamená, že zákon č. 250/2007 Z.z. nezužuje okruh povinných subjektov výlučne na subjekty uzatvárajúce spotrebiteľskú zmluvu (teda na pôvodného dodávateľa - veriteľa a pôvodného spotrebiteľa), prípadne len na subjekty zúčastnené súdneho konania, v ktorom súd konštatoval porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa. Povinnosť zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vzniká tomu, kto za predmetné porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností zodpovedá. Napríklad v prípade konštatovania neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zodpovedným subjektom podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemusí byť len ten subjekt, ktorý neprijateľnú zmluvnú podmienku alebo samotnú zmluvu navrhol, teda „tvorca“ tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale aj subjekt, ktorý si voči spotrebiteľovi uplatnil nárok/právo z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (najčastejšie ide o postupníka). Inak povedané, zodpovedným subjektom môže byť nie len subjekt, ktorý „neprávo“ vytvoril ale aj subjekt, ktorý si z takéhoto „nepráva“ uplatnil voči spotrebiteľovi akýkoľvek nárok.

14. V danom prípade mal žalovaný práve postavenie subjektu, ktorý síce predmetnú bezúročnú a bezpoplatkovú zmluvu obsahujúcu aj neplatné dojednanie o výške úroku nenavrhol a neuzatvoril, teda „neprávo“ nevytvoril ale uplatnil si z takejto zmluvy, teda „nepráva“ voči žalobkyni ako spotrebiteľovi

nedôvodné nároky. Mal teda postavenie subjektu, ktorý síce nezodpovedal za znenie a obsah predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, ale na jej základe si uplatnil práva a nároky voči žalobkyni, a práve týmto jeho konaním došlo k porušeniu práv/povinností žalobkyne ako spotrebiteľa, keďže si uplatnil voči žalobkyni peňažný nárok nezohľadňujúci bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a neplatnosť dojednania o zmluvnom úroku. Inak povedané, hoci žalovaný nezodpovedal za to, že spotrebiteľská zmluva obsahovala neplatné dojednanie o výške úroku, ako aj to, že nemala všetky zákonom požadované náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, práve uplatnením nárokov z takejto zmluvy nerešpektujúc obsahnutú neplatnú dohodu o úroku, ako aj skutočnosť, že zmluva nemala všetky zákonom požadované náležitosti, spôsobil porušenie práva/povinností žalobkyne ako spotrebiteľa, a preto práve žalovaného možno označiť za zodpovedný a povinný subjekt na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z..

15. Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia je rozhodujúcim kritériom len jeho primeranosť, pričom jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu. V danom prípade si žalobkyňa uplatnila primerané finančné zadosťučinenie v sume 600,- EUR, čo súd považoval za primerané, a to najmä s prihliadnutím na ujmu, ktorá žalobkyni hrozila v podobe nedôvodne uplatneného nároku žalovaným, ktorý celkovo predstavoval viac ako 1 200,- EUR. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co/53/2016 zo dňa 04.10.2016, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že minimálna výška primeraného finančného zadosťučinenia na to, aby bola odradzujúca pre dodávateľa by mala byť nad 50% sumy, o ktorú by chcel potenciálne dodávateľ spotrebiteľa pripraviť.

16. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 600,- EUR z titulu primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie spotrebiteľských práv/povinností žalobkyne podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z..

17. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s princípom úspechu v konaní a žalobkyni ako plne úspešnej strane sporu podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.